

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

F. Richardt del.-Nordahl Grove lith.

C.A. Reitzel: Forlag.

L.W. Thomsen & Entreprenør: Arkitekt.

K R A G E R U P

i Sølland.

K R A G E R U P

i Sælland.

En paa Grund af sine faa Støbe mindre smuk Egn af Sælland ligger den gamle Herregaard Kragerup, hvis ældre Navn er Kragerorp, i Ørsten Sogn, Løve Herred og Holbæk Amt, en Mils Vej nord for Slagelse. Den har været adelig Sædegaard i det mindste fra Midten af det 14de Hundre-aar. Jens Rielsen eller Johannes Rikkeson ejede den i Aaret 1357, da han til Kong Valdemar oplob alt sit Gods i Rettestrup (Vejlø Sogn, Hammer Herred) for det Gods, Kongen ejede i Tersløse (Merløse Herred). 1360 hængte han sit Segl under et Gælbrev, Jonas Grubbe udstædte til Hr. Peder Grubbe. Til Mogens Pedersen i Gjørlev (Løve Herred) pantsatte han 1365 alt sit Gods i Thorfeldstrup (Saaby Sogn, Voborg Herred), 16 Orte Jord med alt Tilliggende for 8 løbige Mark. Aar 1382 tilførte Gaarden Hartvig Brykke af Hørby, der ejede den i adskillige Aar; men Medejere var paa samme Tid hans Hustrus Fru Kirstine Jensdatters Broder Hr. Henrik Jensen, der i Aaret 1399 skrev sig til denne Gaard. I Aaret 1408 pantsatte Hr. Hartvig Brykke Halvdel af Kragerorp til Hr. Sabel Kerkendorp, hvilket Pant skulde staa uindløst i 8 Aar. Senere kom Gaarden atter i Hr. Hartvigs eller hans Arvinges Hænder. Bøvneren Hans Foss var Medejere af Kragerup i Aaret 1421, da han paa Søllands Landsting var med at udstæde et Vidnesbyrd om, at Sønderjylland hørte til

Danmarks Rige. I Aaret 1460 skrev Hr. Folmer Mortensen sig til Kragerup. 1466 blev der gjort den Overenskomst imellem Oluf Mortensen (Gjersting) og hans Broders Enke Fru Sutte om deres Arveløb, hvorved hin fik Kragerup.

Gaarden havde imidlertid den Gang flere Medejere; thi 1470 solgte Christiern Rud i Hælle (Hælle, i Aalø Sogn, Sønder Herred, Randers Amt) med sin Hustrus Fru Kirstine Hartvigsdatter Brykkes Samtykke til hendes Broder Klavs Brykke al sin Del i Kragerup; en anden Del af denne Gaard havde Klavs Brykke og hans Broder Iven Brykke i Pant af Fru Abel, Wulf Kimbels Enke. S. A. fik Klavs Brykke ved Kjøb af den Rettighed, Eskild Gøje og Jens Povelsen Grip havde i Gaarden. 1479 fik den oven nævnte Oluf Mortensen til Høstrup, Landsdommer i Nørrejylland, ved et Mageskifte med Fru Kirstine Hartvigsdatter til Hælle, der nu var bleven Enke, en Del af Kragerup, som atter havde tilfaldet hende, imod at afltaa 7 Gaarde i Sønder Herred. I Aaret 1481 afstod Jens Rud af Hælle til Søren Rud af Bøbbj sin Del af Kragerup, imod at Søren Rud affød ham sine Gaarde og Huse i Aalø Sogn. Aaret efter i April Maaned udstædtes et Tingvidne paa Løve Herredsting af Herredsfogeden Nis Brun, Herman Fleming i Knudstrup, Præsten

K R A G E R U P

i Sølland.

Hans Bjørnsen i Gjerløv, Thomas Degn i Bebbj og Jon Smed i Nerslev, at tolv Mænd efter Forepørgsel af Jørgen Ruds Kapellan Hr. Thomas vare blesne ubmælte til at udgranske en Sag om, hvor vidt Christiern Rud i sin Tid havde køret over, at hans Hustru Fru Kirstine ikke havde faaet fuldt Bederlag efter det Skiftebrev, der var opfat imellem Hr. Hartvig Bryste af Hørby og Hr. Henrik Jensen af Kragerup. De tolv Mænd vidnebe da, at Christiern Ruds Svend havde været paa Tinge og køret over, at Fru Kirstine ikke havde faaet Fyldebesjgjørelse efter hint Brev, og denne Paastand var senere gjentagen baade paa Fru Kirstines, Jens og Jørgen Ruds Vegne, og Skiftebrevet var da tilsiibt bleset fremlagt. I April 1483 udstædtes et Tingsvidne paa Løve Herredøsting af de samme tre først nævnte Mænd tillige med Nis Wille i Solbjerg, Nis Pepsen, Sognepræst i Helsing, og Erik Andersen, Foged i Solbjerggaard om, at Peder Rud af Vognstrup havde mødt der paa Tinge og spurgt, om det var nogen Mand vitterligt, at Fru Kirstine selv eller hendes Bud havde været der og givet Sibing paa (køret over), at hendes Søn Johan Rud havde sat hendes Gøds ud her i Kragerup eller andensheds, eller at hun havde sagt sig fra Arv og Værd efter denne Søn. Da Peder Rud derpaa havde bedet om et uwilligt Stokkevidne, udnævntes der tolv Mænd, hvilke da vidnebe, at de aldrig havde hørt eller spurgt andet, end at jo begge Dele havde været Tilfældet. Den ofte nævnte Christiern Rud og hans Søn Johan havde sat 2 Gaarde i Kragerup i Pant til Peder Rud i Vognstrup, og herfor gav Jørgen Rud af Bebbj ham 1484 fuld Værd og sit derfor hans Røttering. Hr. Jørgen Rud til Bebbj døde 1504, og hans Hustru Fru Kirstine Rosenkrands 1508. Hvor længe Witten Rud ejede Kragerup, vides ikke.

Den næste besjendte Ejer var Eggert Ulfeld, hvis Hustru var Fru Anne Wæbner, og efter ham tilhørte Kragerup Sønnen Klavs Ulfeld, der var Gaardens Ejer i Aaret 1552 og maaste meget tidligere. Han døde i Aaret 1566, og tolv Aar tidligere var hans første Hustru Fru Dorte Lunge

vandret heden. I Drøslø Kirke findes hans Eigesten, i hvilken hans Willebe er udhugget i fuld Rustning med denne hans Hustru ved sin Side. Ved sit andet Egteskab med Fru Margrete Hvide blev han Medejer af Rødkilde. Den næste Ejer var Sønnen Eggert Ulfeld, der i Aaret 1568 i Forening med flere havde en Retsstrid med Jørgen Rud til Bebbj paa Løve Herredøsting. Han var en af Dommerne i Sagen imod Fru Birgitte Gjøes nærmeste Frænder Aar 1573 og 1574, da disse havde gjort Indsigelse imod, at Herlufsholms Skole skulde arve det den bestemte Gøds. Egger Ulfeld døde den 13de Februar 1583, hvilket Indskriften paa hans Eigesten i Drøslø Kirke godgjør. Denne Sten lob hans Enke Fru Elisabeth Galde udhugge Aar 1587. Ved Ktandsættelsen af Gulvet i Choret aabnedes i August 1843 den Ulfeldske Begravelse, der var i en muret Hvælving under Eigestenen. Paa det med Tilser besagte Gulv fandt man fire Hjærnestaller, af hvilke den ene endnu havde nogle Nattehaar, ligesom og noget af en Rhythwivel. Af Rister og Riggkæder var der intet Sper tilbage, naar udnagtes et lidet Stykke forraabnet Fyrrebræt. Ved den ene af disse Hjærnestaller fandtes endnu aldeles hvide og glinsende Rindtænder. Nu ere Eigestenene indmurede i opret Stilling i Kirvens Chor. Fru Elisabeth Galde giftedes sig i Aaret 1596 med Hr. Jørgen Friis til Kræstrup, der saaledes blev Ejer af Kragerup, som han havde i uskellige Aar imtil Martz 1610, da han overlob Gaarden til sin Søn Christian Friis, der har faa megen Værdning i Fedrelanbets Historie, at han fortjener at omtales nøjere.

Christian Friis var Søn af Jørgen Friis og Fru Else Bjørn og saa første Gang Dagens Lys paa Kræstrup den 4de November 1581. I det fæderne Hus til han den første Unbervidning, gif siben i Sorø Skole og rejste 1599 tillige med sine Brødre Gregers og Bjørn Friis og den sælles Hovmester Herman Nielsen, der senere blev Professor i Hebraisk ved Unberstetet, til Højskolerne i Marburg og Strasburg. Aar 1601 kom de tilbage, men drog atter det følgende Aar i Forening med den fjerde Brøder Anders til Frankrig, hvor de døde paa tredie Aar; derpaa stilledes de ad.

K R A G E R U P

i Sølland.

I Vaaren 1604 besøgte Christian Friis Italien, hvor han opholdt sig to Aar, studerede i Padua og gennemrejste derpaa en stor Del af Landet. 1606 drog han over Thyrol til Nederlændene, hvor han nogen Tid tjente som frivillig under Grev Morits af Oranien imod Spanierne. Efter sin Hjemkomst 1607 blev han Højunker og fulgte samme Aar med Rigens Kansler Jakob Ulfeld, der i Holland slutte mægler imellem denne Republik og Spanien. Da 1611 Krigen med Sverige udbrød, fik han Befalingen over 300 Mand hvarvede Fodfolk, blev kort efter Proviantmester ved Kongens Vælgarde, deltog i Kalmars Besættelse og var efter Fæstningens Overgivelse Proviantmester sammesteds. Aaret efter udnævntes Hærens Marsk Hr. Geert Rangau ham til Hovedmand paa Oland og Borgholm Slot. Sjældne Tjensten gjorde flere Forsøg paa at blive Mester over Den og Slottet, hvilket det hans Kærlighed og Udholthed at afsværge dette indtil Fredsslutningen. Derefter fik han Moskibe Len og ægtede 1614 Komfru Barbara Wittrop, hvis Formyndere var den kongelige Kansler Christian Friis til Vorrebj. Den 1ste Maj s. A. blev han Hovedmand paa Kjøbenhavns Slot, fulgte kort efter med Kongen til England og udnævntes derpaa til Hojester for den udbalgte Prins Christian, Kongens ældste Søn. Dette Hverv forestod han indtil 1616, da han blev Rigsraad og kongelig Kansler efter sin nylig omtalte Navne, der hørte til Hatten Friis med tre Egern i Vaabenet, imedens hans eget Vaaben var et Skalkul. Da Kongen den 2den December s. A. forlænte Hertug Frederik den tredje af Soltorp med den til Hertugdømmet hørende Del af Sønderjylland og Den Femern, blev Christian Friis tillige med nogle andre Adelsmænd slagen til Ridder af Sværbordenen, en Orden, som Christian den fjerde havde oprettet og siden forenede med Elefantordenen. Paa samme Tid fik han St. Knuds Kloster i Odense i Forlening og 1627 desuden Munkeliv Kloster i Norge, hvilket Len han beholdt saa længe han levede. I Aaret 1619 lefsagete han Kongen til Halmstad, hvor denne havde en mærkelig Samtale med Sveriges store Konge Gustav Adolf, gif siden med Tage Thott til Stofholm og sluttede der en Traktat Aar 1621.

Medens Kongen var med Hæren i Tyskland, havde Hr. Christian Friis vigtig Del i Regeringen hjemme og var 1629 den øverste Sendemand ved Fredsunderhandlingerne i Uffel. Han var en Elsker af Videnskaberne, en Støtte for mange fattige Studenter, og Kjøbenhavns Universitet kunde takke ham som Kansler for flere gode Indretninger. Som Embedsmand udmærkede han sig ved Uegennyttighed og Dydighed, og han og Rigsmarsken Hr. Jørgen Urne vare de to eneste af de paagældende Herremænd, der paa Herrebagen 1634 vare villige til ubetinget at høre det i Sølland og paa Smaasøerne herskende Bornebstab. Som kongelig Kansler udstødte han i flere Aar en saadan Mængde Forordninger, at Kongen ofte i Spøg spurgte ham, om han havde drømt om nogen Forordning den foregaaende Nat. Senere indsaa han det skadelige heri og beklagede, at der ej havde været nogen almindelig Landslov. Til stor Glæde for Kongen begyndte han nu at samle de Forordninger, der vare udkomne siden 1588, hvilket han derpaa indrettede saalunde, at de kunde passe for alle Provinser; et og andet Hul heri udfyldte han af Nye Lov. Dette vigtige Værk udkom først i Aaret 1643 under Navn af Christian den fjerdes Nedes og gjaldt indtil 1683. Det var sva Kanslerens Haand næsten fuldført, da Døden standse hans Virksomhed. Saa snart han mærkede, at hans Timeglas om kort Tid vilde være udrundet, tilskrev han Kongen et ydmygt Brev, hvori han takkede for den ham tilbedte Naade og anbefalede sine mange Børn til den kongelige Beskyttelse. I sin sidste Bilske gav han bl. a. til Bartow Hospital to Bejrmøller paa Møn, og 1635 gav han til husarme og trængende faber- og modersløse i Nyborg en Sum af 225 Rdlr., hvoraf Kenterne slutte ubdeles hver Mikkelsdag. Han døde i en Alder af næppe 58 Aar den 1ste Oktober 1639; Rigalen over ham blev holdt af Biskop Jesper Brochmand. Hans Enke overlevede ham indtil 1653. Af deres Sønner blev Christian Friis Generalfeltjæmester og døde 1657, 40 Aar gammel, Oregers og Jørgen bleve Lensmænd i Norge, og den næst ældste af dem, Hans Friis til Klavholm og Lustrup, arvede Kragerup.

K R A G E R U P

i Sølland.

Ved det oven nævnte Skjøde af 20de Marts 1610 overdrog Jørgen Friis til Krastrup med sine Børns og sin Svogers Samthkke til sin Søn Christian Friis sin Hovedgaard Kragerup med 5 Gaarde i den senere nedlagte Kragerup By. Derimod affød Sønnen ved dette Mageffiste sit møderne Gods i Nørrejylland, nemlig Kjølbjgaard tillige med Gaarde og Huse i Rinds Herred, Simstved Sogn, Gulbøger By, i Rogøs Herred, Tjørlev Sogn og By, i Nørhng Herred, Pederstrup Sogn og i Slet Herred, Lunbby Sogn, Lille Eskilstrup. Allerede Aaret i Forvejen havde Christian Friis begyndt at samle Gods i Løve Herred, i det han af Henning Valkendorf til Glorup havde faaet Skjøde paa 1 Gaard i Skjellebjerg. 3 Oktober 1614 kundgjorde han, at hans Hustru Fru Barbara Vittrup, hvis hun overlevede ham, skulde have Kragerup Hovedgaard med alt, hvad han ejede i Kragerup By, 1 Gaard i Solbjerg og 1 Gaard i Skjellebjerg. Med ham havde underkrevet hans Fader og Stifmoder Fru Elisabeth, hans Brødre Jøer, Anders og Niels og Søstre Anne og Ingeborg Friis. 1615 tilfjødede Faderen ham noget mere Bøndergods, og 1616 overlob Fru Karen Paz til Eriksholm ham sit Gods i Løve Herred, nemlig en Del af Knudstrup Hovedgaard i Knudstrup By, Gjerslev Sogn og en Del af en Bondegaard sammesteds, ligesom han f. A. ved Mageffiste med Kongen fik noget Gods i Kragerup By imod at afftaa andet Gods i Skjellebjerg By. 1618 folgte Knud Gyldenstjerne til Vosborg ham sine Ejendomme i Løve Herred, nemlig 1 Gaard i Bilsø, 2 Gaarde i Kirke-Helsing, 1 Gaard i Gjerslev og 1 Gaard i Hønge By, Finderup Sogn, og Aaret efter tilfjødede Sigvard Gabrielsen Akeleje til Krængerup (Frederikslund, i Fyn) ham en Gaard i Dalby, Kirke-Helsing Sogn. Ved Mageffiste med Kongen fik han 1620 4 Gaarde, 1 Halvgaard og et Gadehus i Taaberup, Skjellebjerg Sogn, hvorimod han udtogde 4 Gaarde i Bilsø, Høng, Dalby og Gjerslev, og Aaret efter overlob Kongen ham ved Mageffiste en Del af Skjellebjerg Kirkes Stod og Vorder. 3 Aaret 1625 fik han ved Skjøde fra Esge Vrak til Gammel-Estrup 2 Gaarde og 1 Gadehus i Kærsløve By, og Aaret efter

1 Gaard i samme By, hvilken han købte af Henrik von der Wisch, ligesom og 2 Gaarde i Knudstrup ved Skjøde af Jakob Ulfeld til Døvelse. 3 Juni 1627 fik han af Kongen Skjøde paa Drølev Kirke med Herlighedsvret, imod at han skulde fornøje Slagelse Høspital med Landgiften af en Gaard i Lille-Fuglede Sogn og By, ligesom han f. A. af Kongen fik noget Bøndergods i Drølev Sogn imod andet Gods i Knudstrup, Gjerslev, Kirke-Helsing og Kærsløve. Fru Hilleborg Kræffe, Enke efter Mogens Gjøe til Gunderslevholm, afhændede ligeledes 1627 til ham 1 Gaard i Atterup, Tærsløse Sogn, hvilken Gaard hun havde faaet af sin Datter Komfru Margrete Gjøe til Magelæg for andet Bøndergods med bennes Ladværges Christoffer Gjøes Samthkke; og ved Mageffiste med Ernst Norman til Selsø fik han f. A. ved Mageffiste en Del af en Gaard i Knudstrup, en Fjstebvæt i Lis Sø, et Byggested til et Hus med et Kaaagaardssted og 3 Ekpr. Land, som han selv skulde lade oprykke, og end videre Grødgang til 2 Røer i Fællesstoven. Til Begravelsested for sig, sin Hustru og sine Børn udvalgte han sig et litet Kapel i Sørø Klosters Kirke nord for Choret, 9 Alen langt og 7 Alen 1 Kvarter bredt; paa dette fik han Skjøde i September 1624 af Vost Hø og til Kye, Hovmester for Sørø Akademi. Som Voghjørelse herfor fik Sørø Skole 1 Gaard i Mærsløse Herred, Uggeløse Sogn og By, der skulde 1 Pd. Byg, 1 Lam, 2 Mk. Høstpenge og 2 Mk. Gaardspenge og for at holde Kapellets Tag og Vinuer ved lige 1 Gaard i Nibsløse Sogn i Berup, som skulde 1 Fdg. Smør, og desuden af 1 Gadehus i aarlig Afgift 1 Daler.

Efter Hr. Christian Friis's Død tilhørte altsaa Kragerup hans Enke Fru Barbara Vittrup, og efter hende Sønnen Hans Friis, der imidlertid allerede i November 1656 afhændede Gaarden med alt Gøbet til Frederik Urne til Bregentved. Hans Enke Fru Karen Arenfeldt afhændede i November 1660 en Fjerdedel af Gaard og Gods til Dve Tuel til Billestrup og Lunnbæk, der var gift med Fru Kirstine Urne; han bøde 1686. Han maa efterhaanden være bleven Enejer af Gaarden, og efter

K R A G E R U P

i Sølland.

ham tilhørte den hans Datter Marte Marie Juel, der 1687 fik Skjøde af sine Brødre Christian Juel til Nyseften og Lundsø og Frederik Juel til Willestrup og 1691 af sin Svoger Frederik v. Gabel paa deres Del i Kragerup. Hun giftede sig under sin Stand, med Fogeden paa Gaarden Povul Pedersen Leerfod; men deres Børn antog Moderens Etnavn Juel. Som Kragerups Ejer fik Povul Pedersen i Aaret 1689 af Kongen Skjøde paa en øde Gaard i Drølev By, hvorved Kongen forbeholdt sig Jagtretten. Funderup Kirke med Raads- og Herlighedsretten købte han 1689 af Etatsraad Jørgen Ehlers. Hans Hustru overlevede ham, og i Aaret 1705 folgte hun Gaarden med alt Tilhørende til „kongelig Majest. Postforvalter, ærlig og højagbar Monsieur“ Jakob Lerke. Den næste Ejer var Regimentskvartermester, senere Justitsraad, Anders Fogh, der købte Gaarden ved offentlig Salg i Aaret 1721. Da udgjorde Hovedgaardens 50 Tdr. Hartkorn og Gødet 316 Tdr., og Kjøbesummen var 25,500 Rdlr. i Kroner. Den Gang havde Kragerup endnu sit eget Birketing. Anders Fogh ejede Gaarden indtil sin Død 1761, hvorefter den tilhørte hans fem Børn i Forening. Af disse vare imidlertid allerede 1763 to Sønner gangne heden, og den sidste af Sønerne, Ritmester Klemmen Fogh, ejede derpaa Gaarden i mange Aar tillige med sine to Søstre. Han døde 1794, og den længst levende Søster, Jomfru Christine Fogh, folgte i Aaret 1799 Kragerup til Kammerraad P. Bøch, der senere blev Borgemeister i Kjøbenhavn og Etatsraad, for 110,000 Rdlr. Kurant. Denne afhændede i Aaret 1802 Kragerup Gaard og Gøds for 165,000 Rdlr. Kurant.

Kjøberen var Landvæsenskommisær, siden Justitsraad, Jens Kraft Dinesen, tidligere Ejer af Gyldeholm (i Sorø Amt), og i hans Tid gjordes der flere vigtige Forbedringer ved Gaard og Gøds. I Følge hans sidste Villie overtoges Ejendommen ved hans Død 1827 for 90,000 Rdlr. af hans ældste Søn Anders Dinesen, der ligeledes blev Justitsraad. I Steben for Stube fik Gaarden nu Malketser til Besætning. Han døde 1840, og da fik hans Enke Fru Sofie Jakobine Dinesen, født de

Neergaard, Kragerup. Hun afkøste Høveriet og indtog i Følge Kgl. Bevilling paa Grund af denne Afkøning en Del Bondejord under Gaarden, og deraf tillige med alt til Hovedgaardens hørende Dverdbrev oprettede hun Afbyggergaarden Rudsboogaard, som fik tre grundmurede Lønger. Ogjaa bleve Drølev og Funderup Kirker godt istandsatte. I hendes Tid folgtes af Gødet 2 Gaarde til fuld Ejendom og 10 Gaarde, 6 Voksteder og 8 Huse til Arvefæste. Ved hendes Død i Aaret 1857 arvede hendes ældste Søn, den nuværende Ejer, Kæmmerester Jens Kraft Jakob Sofus Dinesen, Kragerup Gaard og Gøds.

Hovedbygningen, der helt er omfhyt af Grøve, er grundmuret, har to Etager med Kjelber og er opført i Aarene 1801 og 1802 af Kammerraad Bøch, og da blev den flyttet fra den østlige til den vestlige Ende af de to grundmurede Fløje, hvilke sidste i Aarene 1838 og 1840 tilbøds blev ombyggede af Justitsraad Anders Dinesen. Under den søndre Fløj, i hvilken der fordmulig skal have været Kapel, ere der endnu hvalvede Kjelbere. Paa Gaarden dreves en Gang en Klædefabrik, hvortil Anders Fogh 1749 fik Søverretting. Udhusene ere af Bindingsværk og bleve titdels ombyggede 1842 og 1843. Gaardens Haver inbtage en Dverflade af omt. 5 Tdr. Land, og en dertil grændsende Lyfflod, kaldet Lunden, er 15 Tdr. Land stor. I Lunden staar et gammelt ottekantet Stenbørb, hvis Plades Tvermaal er 2 Alen 16 Tommer, og i hvilket Eggert Ulfelds og Fru Elisabeth Galbes Baabner tillige med to Slags Brædspil ere indgravne. Efter Sagnet skal ved dette Børb et stort Skovfliste være bortspillet fra Kragerup.

Hovedgaardens Ager og Engs Hartkorn er 85 Tdr. 2 Eptr. 3 Fd. 1/4 Alb., hvoraf tidligere frit Hartkorn 72 Tdr. 6 Eptr. = 1/2 Alb. og ufrigt 12 Tdr. 4 Eptr. 3 Fd. = 1/4 Alb. Dens Klædeindhold er omtrent 855 Tønder Land Ager, Eng og Mose, hvoraf der under selve Kragerup dreves 445 Tdr. Land Ager og 70 Tdr. Land Eng og Mose og under Afbyggergaarden 275 Tdr. Land Ager og 65 Tdr. Land Eng og Mose. Støvene udgjøre omtrent 130 Tdr. Land, hvoraf Halvdelen hører under Hovedgaardens

K R A G E R U P

i Sælland.

Ager og Engs Hartkorn; det øvrige har 3 Tdr. 6 Skpr. 3 Fdt. 1 Alb. Skov-
sklybs Hartkorn. Desuden er der i Aaret 1862 tilkjøbt omtrent 100 Tdr.
Land med 5 Tdr. 1 Skpe. = Fdt. 2¼ Alb. Ager og Engs Hartkorn fra Drøslø
Præstefalds Vorber, og dette Areal vil i den nærmeste Fremtid dels vorde lagt
under Husbjoggaard, dels tilplantet med Skov, hvorved Hovedgaardens Omraade
gødt afrundes. Paa begge Gaarde tilsammen holdes en Besætning af 220 Køer.
Deres Vorber ere bortforpagtede og drives særdeles godt, ligesom deres Dyrk-
ningstilstand er god.

Fæstegodtet har 220 Tdr. 5 Skpr. 1 Fdt. 1 Alb. Ager og Engs Hart-
korn og bestaar af 34 Gaarde, 13 Voldsteder og 60 Huse, af hvilke sidste
ifkku 4 ere jordløse; men paa Hovedgaardens egen Grund ere der desuden
10 Arbejderhuse uden Vord. Arbejdsfæstegodtet udgjør 58 Tdr. = Skpr. 3 Fdt.
1¼ Alb. Ager og Engs Hartkorn, som er fordelt imellem 10 Gaarde, 6 Vold-

steder og 8 Huse. Til Kragerup hører der end videre: Drøslø Sogns Konge-
og Kirketiende, hver med matrifuleret Tiendehartkorn 16 Tdr. 1 Skpe. og Tiende
hørende Hartkorn 195 Tdr. = Skpr. 3 Fdt. 1 Alb. og Hinderup Sogns Kirke-
tiende med matrifuleret Tiendehartkorn 50 Tdr. 4 Skpr. og Tiende hørende
Hartkorn 447 Tdr. 2 Skpr. 3 Fdt. 2 Alb.

3 ældre Løber har der til Gaarden været et stort Ferskvandsrille, i det
der baade i Gravene og i nogle større og mindre Parke i og ved Haven og
tilfjige en Fjerdingvej fra Gaarden har været drevet Fiskeri i 10 med hvers-
andre forbundne Damme, der indtog et Fladeindhold af omtrent 30 Tdr.
Land, hvilket ses af et Kaart fra Aaret 1782, paa hvilket disse Damme ere
affatte; men de ere senere aldeles udtørrede og forandrede til Eng- og
Agerjord.

